Ч. 51. Второк 6 (19) марта 1901. Рік XI.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенем оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої“.

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Старостввах на провінциї:

на цілий рік	К.	4·80
на пів року	„	2·40
на чверть року	„	1·20
місячно . .	„	—·40

Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:

на цілий рік	К.	10·80
на пів року	„	5·40
на чверть року	„	2·70
місячно . .	„	—·90

Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

(До ситуациї. — Польска дебата в соймі прускім. — Смерть Боголепова. — Вість з Хіни)

Коло польске відбуло в суботу під проводом пос. Яворского довге засідане, на котрім міністер др. Пєнтак і посли Піпес-Поратиньский і Романович повідомили, що президент міста Львова прибуде на чолї депутациї вже сими днями до Відня, аби поробити заходи о увзгляднене столиці Галичини в проєктї каналів водних. Відтак депутация, котрій поручено переговори з правительством в справі удержавненя ґімназиї в Тїшинї, зложила справозданя о ходї тих переговорів. По довшій довірочній дискусиї над тою справою ухвалено видати такий комунікат: Коло польске приймило до відомости справоздане депутациї, котра домагала ся від міністрів з як найбільшою рішучостию удержавненя ґімназиї в Тїшинї. Коло польске не вдоволює ся даною в тій справі правительством недостаточною заявою і поручило тій самій депутациї, аби знов розпочала переговори з президентом кабінету і міністрами віроісповідань, просьвіти і скарбу. — Neue fr. Presse довідує ся з кругів парляментарних, що в кабінетї відбувають ся наради що-до становища правительства супротив справи будови водних доріг. Правительство готово би в законодатній дорозї забезпечити будову, однако то зависить від того, чи найде ся покрите. Зачувати, що міністер скарбу зажадає на ту цїль нових доходів. На всякий спосіб — як пише та часопись — справа будови водних доріг рішить ся в найблизшім часї.

В прускім соймі п. Якджевский знов жалував ся на переслїдуванє Поляків пруским правительством. Міністер Мікель заявив, що полїтика правительства супротив Поляків опирає ся на национальних чувствах Прусаків і тому зміна тої полїтики була би великою похибкою. Супротив польонїзацийних змагань треба постійно скріпляти німецкий елємент. До сеї цїли служить також фонд на німецкий театр в Познани. Поляки жалують ся, що їх бойкотують. Бойкот розпочали самі Поляки. Німцї мусять боронити ся. Поляки хочуть відорвати ся від Прус, але се їм нїколи не поведе ся. Коли би ми були переконані — говорив Мікель — що Поляки суть вірними німецкими підданими, то ми поступали би з ними лагідно, як жадна инша держава. На закид, що правительство не додержало даної Полякам обіцянки в язикових справах, бесїдник відповідає, що рівних прав може домагати ся лише той хто показує рівне привязанє до держави. Як довго Поляки не привикнуть до того, що они суть німецкими підданими, так довго відносини не змінять ся. — Диспозицийний фонд президента познаньскої провінциї на підпиранє німеччини у всхідних провінциях, ухвалено.

Померший в наслїдок замаху студента Карповича російский міністер просьвіти Боґолєпов належав до скрайних російских староверів і єму треба приписати всї студентскі забуреня в послїдних лїтах, викликані надто строгими розпорядженями. Сам замах мав бути местию за то, що перед місяцем віддано за кару до войска до 300 студентів київского унїверситету. Розправа против убийника, що мала відбути ся 16 с. м. відложена на пізнїйше.

Після американьских телєґрам, повідомлено правительство Сполучених Держав, що Німеччина хоче зажадати від Хіни великаньскої суми титулом відшкодованя і що в тім мають єї підпирати Анґлїя, Австрия і Італїя. Натомість Росия, Америка, Франция і Японїя противлять ся німецким жаданєм. Також противить ся Росия і Франция жаданю Німеччини, аби покарати смертию до 100 хіньских урядників, що провинили ся в тамтогорічній ворохобни. — На суботнїшнім засїданю німецкого парляменту заявив мінїстер війни, що тепер стоїть під приказами ґр. Вальдерзе в Хінї 64.000 войска, а то: звиж 17.000 Німців, 14.000 Французів, 12.000 Анґлїйців, 9000 Росиян, 6000 Японців, 2000 Італїянців, 1600 Американців і 250 Австрийців.

Новинки.

Львів дня 18 го марта 1901.

— **Загальні збори коломийскої филії „Просьвіти“** а відтак вечер зі співами і декламациями в память сорокових роковин смерти Тараса Шевченка відбудуть ся в Коломиї в понедїлок дня 1-го

---

35)

ФІРМА ДЖІРДЛЬСТОН

(З анґлїйского — Конана Дойлї).

(Дальше).

— Господоньку! — відозвала ся дівчина і підкрутила ґаз високо. — А я нїколи не димала, щоби Ви від чогось могли дрожати. Що то такого? Ви блїді як стїна!

— Досить того! — відповів він, відтручаючи єї. Де другі?

— Джені вийшла, а кухарка, Віллєм і хлопчиско на долинї.

— Ходи зі мною до читальнї. Будуть гадати, що ти на горі в спальнях. Я хочу поговорити з тобою спокійно. Підкрутиж лямпу. Отже поїхали?

— Так єсть, поїхали — відповіла она, ставувши з боку коло софи, на котру він розтягнув ся. — Ваш тато приїхали кабом около третої години, і взяли єї з собою.

— А она не виробляла криків?

— Криків? Нї; та длячого би мала робити? Через ню було хиба вже досить криків. Ох, Езро, заким она станула межи нами, то Ви були нераз добрі для мене. Я могла була й цілий тиждень слухати Ваших криків, коли мала надію хоч одного дня почути від Вас добре слово. Але тепер — тепер, хибаж я Вас ще щось обходжу?

Она зачала плакати та обтирати собі очи трохи замащеною хусткою.

— Не плач, дівча, не реви — відозвав ся Езра роздразнений. Менї потреба поясненя а не фарисейства. Отже она нїби то охотно відїзджала?

— Так, виїхала зовсім спокійно — сказала дївчина і зітхнула тихо.

— Дай менї трохи горівки з оттої фляшки, що відкоркована. Я ще не отямив ся зі страху. А мій батько не казав, куди они їдуть?

— Я лиш чула, як він сказав до візника, щоби їхав до Вотерлю.

— Більше нїчого?

— Нїчого.

— Ну, коли він не хотів тобі сказати, то я тобі скажу. Он поїхали до Гемшір. Бедскорт називає ся тота місцевість і єсть досить красна, над морем. Я хочу, щоби ти туди завтра також поїхала.

— Я маю туди їхати?

— Так; там треба когось, хто був би здібний і зручний та міг занятя ся господарством. Менї здає ся, що там єсть вже якась стара жінка, але она стара і до нїчого. Я переконаний, що ти зараз зробиш там порядок. Мій батько хоче побути там якийсь час з панною Герстон.

— А що буде з Вами? — спитала дівчина, і єї чорні очи заблисли якось в підозрілий спосіб.

— Не жури ся мною. Я лишу ся тут і буду торговлї пильнувати. Преці хтось мусить бути на місци. Але менї здає ся, що кухарка, Джені і Віллєм чей будуть могли мене обслужити.

— А менї же Вас вже нїколи не побачити? — відозвала ся дівчина дрожачим голосом

— Чому нї! Я буду там що тиждня, від суботи вечером аж до понедїлка, а може й частїйше. Коли дїло буде добре іти, то я приїду туди може й на довший час. Се буде зависїти від тебе.

Ребека Тайльфорт аж нїби остовпіла з дива, і спитала цїкаво: Якже то може зависїти від мене?

— Ну — сказав Езра по хвили — то буде від того зависїти, чи з тебе розумна дївчина, і чи будеш то робити, що тобі скажуть. Я не потребую сумнївати ся, що ти би все зробила, щоби лиш менї прислужити ся, правда?

— Таже Ви то найлїпше знаєте, пане Езро. Коли Вам чогось від мене треба, то Ви памятаєте на то, але коли я Вам непридатна, то Ви й не подивите ся на мене, анї не дасте менї доброго слова. І з псом не можна гірше обходити ся. Я могла зносити Вашу жорстокість; могла й то стерпіти, що Ви мене колись ударили, та простити Вам то з цїлого серця; але то менї таки на двоє серце розривало, що я мусїла дивити ся на то, як Ви до другої залицяли ся. Того я вже не могла видержати.

— Не думай о тім, моя дитинко — сказав Езра успокоюючим голосом; — то вже все минуло і скінчило ся. От диви ся, що я тобі приніс. — Він виймив з кишенї якусь маленьку пачочку, завинену в тоненький папір, і дав їй.

Була то маленька срібна котвичка зі шкотскими камінчиками. Мимо того очи дів-

чили засьвітили ся весело, коли она на них подивила ся, і она притулила котвичку до уст і поцілувала єї пристрастно.

— Бог нехай єї благословить і Вас разом з нею! — сказала она. — Ох, Езро, можете їздити сьвітами і знайти богато таких, що уміють грати і сьпівати, і богато всего, чого я не вмію, але такої не знайдете, котра би Вас так щиро і вірно любила.

— Я то знаю, моє дівча; я то знаю — сказав Езра і погладив єї по єї темнім волосю, бо она припала була на коліна. — Такої як ти, я ще не бачив. Як-раз длятого хотів би я, щоби ти поїхала до Бедсворт. Мушу там когось мати, на кого би я міг спустити ся.

— А щож я маю в Бетсворті робити? — спитала она.

Будеш там разом з панною Герстон. Она буде сама одна і їй треба буде якоїсь женщини, котра би нею займала ся.

— Проклята! — крикнула Ребека і схопила ся, а очи її заблисли. То Ви все ще о ній думаєте! Ій треба то сего то того! Лиш она а все инше не значить нічого. А мені не хоче ся її служити — абисте знали! Хоч убийте мене, коли хочете!

— Ребеко — відозвав ся Езра поволи — то ти ненавидиш Кеті Герстон?

— З цілої душі — відповіла она.

— Ну, коли єї ненавидиш, то я тобі лиш тілько скажу, що я єї тисяч разів більше ненавиджу. Все инше минуло ся, о тім можеш бути спокійна.

— А чогож хочете, щоби хтось так дуже нею займав ся? — спитала она крикливо.

— Я хочу, щоби хтось був коло неї, що так само ненавидів би єї, як я. Мені було би все одно, хоч би она з Бедсворт і не вернула.

— Чого так якось дивно дивите ся на мене? — сказала она бо аж напудила ся що єму очи так стовпом стали.

— Так собі. Отже поїдеш. З часом зрозумієш неодно, що тепер тобі дивним видає ся. А поки що зробила би ти мені велику прислугу, як би ти то зробила, о що тебе попрошу. Чи поїдеш?

— Поїду.

— Отже видиш, то розумно. Ти мене добре розумієш. Ще тобі скажу, коли завтра поїзд відходить, і напишу до батька, щоби тебе дожидав. Але тепер вже виноси ся, бо буде помовка. Добра ніч!

— Добраніч, пане Езро — сказала дівчина вхопивши за клямку від дверий; — Ви так зрадували моє серце сего вечера. Буду й дальше мати надію — буду завсігди і дальше сподівати ся.

— Якого чорта хоче она сподівати ся? — сказав молодий купець сам до себе, коли она замкнула двері за собою. Мабуть гадає, що я з нею оженю ся. Мусить бути дуже санґвінічної натури. Але така дівчина може бути в Бедсфорті неоцінена і хоч би ми не могли єї инакше ужити, то все-таки була би з неї знаменита шпигунка.

З прижмуреними очима і затисненими губами полежав він якийсь час на софі і думав о тім, що може будучність принести.

Підчас тої розмови в читальни при Еклезіо-нСквер ішов Тома Дінсдаль до дому з важким серцем і з прочутем нещастя, яке наповняло цілу его душу. Надармо вмавляв в себе, що Кеті лиш на якийсь час десь щезла і що та чутка о єї заручиню з Езрою єсть занадто сьмішною, як щоби в ню вірити. Але хоч і як все накручував, то таки не міг позбути ся того страшного чувства, що его жде велика журба. Хоч не міг собі й погадати, щоби Кеті стала ся єму невірною, то таки видавало ся єму дуже дивним, що она як-раз того дня десь щезла з Льондону, коли до него дійшла тота чутка. Жалував тепер того дуже, що дав ся намовити Джонови Джірдльстонови, зірвати з нею всі зносини. Приходив вже до переконаня, що его перехитрили і що вся тота обіцянка будучого призволеня була лиш тою приманою, котра мала его затуманити, підчас коли дорога теперішність минала. Щож мав тепер робити, щоби направити то, що вже минуло? Не позіставало єму нічого, як лиш чекати слідуючого дня і пильнувати, чи не прийде старший спільник до контори. Коли би прийшов, то молодий мужчина готов був зажадати від него виясненя справи.

Тома був так пригноблений, що коли вернув домів в Філімор Гарденс, бувби зараз зайшов до своєї комнати, як би не то, що стрітив свого батька на сходах. — Що, вже спати? — відозвав ся старий чоловік, коли довідав ся о намірі свого сина. Нічо з того не буде, мій любий. Ходи зі мною та викуримо ще по люльці. Твоя мати вже цілий вечер чекала на тебе.

— Дуже мені прикро, мамо, що так пізно приходжу — сказав Тома і поцілував матїр в руку.

— Я був цілий день на доках, напрацював ся і дуже утомлений.

Пані Дінсдаль сиділа на своїм кріслі коло коминка і робила панчоху, коли єї син увійшов. На голос Томи глянула она зі страхом на него, бо єї матерне чувство здогадало ся зараз чогось незвичайного.

— Що тобі, мій хлопче? — спитала она. — Ти чогось не такий як звичайно. Щось тобі хибує. Чейже не будеш таїти ся перед твоєю старою матїрю?

— Чей на стілько розуму ще будеш мати — сказав доктор поважно. — Коли що маєш на серци, то кажи відразу. Я певний, що то нічо такого злого, чому не можна би зарадити.

Так прицертий розповів Тома, що стало ся, про чутку, яку довідав ся від Бавмзера

цьвітня с. р. Порядок торжества: I. Соборна служба Божа і панахида за померших членів „Просьвіти“ відправить ся в церкві о год. 9 рано. — II. Загальні збори філії „Просьвіти“ в Коломиї відбудуть ся о години 11-ій рано в новій сали Народного Дому. — Порядок зборів: 1. Справоздане уступаючого виділу за рік 1900. 2. Вибір нового виділу на рік 1901. 3. Про потребу просьвіти, др. А. Кульчицкий. 4. Про управу цукрових бураків, о. Т. Войнаровский. 5. Про садівництво, п. Теодор Бурчак з Пістиня. 6. Внесеня членів „Просьвіти“. 7. Льосоване щеп овочевих дерев межи членів „Просьвіти“, що зложили вкладку за рік 1900. — В часї зборів буде можна зложити вкладку членьску, або вписати ся в члени Просьвіти. — III. О години 4-ій по полудни відбуде ся заходом коломийскої філії „Просьвіти“ в великій сали каси ощадности сьвяточний вечер в честь Тараса Шевченка. На сьвято се зложать ся промови: професора Омеляна Колодницкого, селянина Івана Каралаша з Балинець і дра Александра Кульчицкого. Декламациї: Гафії Ферлей, Олени Корбутяк, Олекси Лащука з Балинець і Федора Боднаренка з Печеніжина. Співи хору читальнї „Просьвіти“ в Балинцях і коломийского „Бояна“. На закінчене образи представляючі хату — кілька портретів і могилу Тараса Шевченка. — Вступ на вечерок для селян і жінок лиш 10 сотиків. Тому най ніхто не залишить сеї нагоди, щоби почути та побачити щось красного та пожиточного. — За виділ філії „Просьвіти“ в Коломиї: *Леонтий Кузьма* голова. *Іван Гомин* секретар.

— **Про самоубийство** експедиторки почтової Холоневскої в Коломиї доносять: Причиною самоубийства була нещаслива любов. Самоубийство сповнила она в телеграфічнім бюрі і в присутности того, котрого уважала за виновника свого горя. Випивши порошок з водою, імовірно кокаіну, кинула склянку об землю а сама увійшла до бюра телеграфічного і почала плакати. Присутні взяли ся успокоювати її і доперва по хвили запримітили, що она умирає. Прикликано пятьох лїкарів, але ніякі средства не помагали — нещастна скоро померла.

— **Помер** Стефан Корчиньский, кандидат нотарияльний в Сколім, дня 6-го с. м. в заведеню для божевільних на Кульпаркові в 41-ім році житя.

Господарство, промисл і торговля.

— **Ц. к. Диреккция зелізниць державних** оповіщує: По мисли постанов реґуляміну руху для зелізниць, запроваджує ся з днем 1-го цьвітня 1901 підприємство довозове на стациї ц. к. зелізниць державних у Львові. Підприємство се поручено фірмі: I. Климкович і Ска. у Львові, при улици Академічній, ч. 8. Підприємство буде полагоджувати під одвічальностию заряду зелізничого, вказаного приписами реґуляміну руху і за оплатою припадаючих належитостий, слїдуючі чинности: а) Довіз посилок поспішних і звичайних, надходячих до Львова шляхами ц. к. зелізниць держ. до помешкань або складів адресатів у Львові. О прибутю посилок, маючих ся доставити через підприємство, заряд зелізничий не буде повідомляти адресатів, а листи перевозові на такі посилки разом з залучниками доручить адресатам підприємство при переданю посилки або по відставленю тої до уряду цлового. При тій спосібности мають адресати заплатити підприємству належитість обтягаючу посилку і відбір тої на авізї, котре єсть заразом посьвідченем відбору, через вставлене датум і годинни доручення потвердити. При оплаті належитостий зелїзничих, обчислених в чужій валюті, валютою австрийскою, має підприємство приміновати кождого разу курс, установлений для каси товарової у Львові. б) Перевіз посилок поспішних і звичайних, переданих підприємству до надання на зелізницю.

— Від довозу через підприємство виключені: 1) Посилки поспішні і звичайні, надходячі для таких адресатів, котрі предложуть начальникови маґазину товарового у Львові подане, заосмотрене удостовіренєм підписом з жаданем, щоби надходячих для них посилок їм не доставлювано, але в дотеперішний спосіб і дальше авізовано; — 2) всякі посилки, за котрі належитости перевозові обчисляють ся на підставі мінімальної ваги 5000 кл.; — 3) трупи; — 4) живі звірята незапаковані; — 5) штаби золота і срібла, плятина, гроші, цїнні папери і монети, документи, дорогі камені, правдиві перли, дорогоцїнности, а також предмети штуки: як образи, відливи з бронзу, старинности; — 6) товари вибухові; — 7) товари ушкоджені; — 8) посилки, при котрих поодинокі штуки важать більше як 750 кл. (виїмок становлять наповнені бочки о округлих днах), або мають більше як 6·3 метрів вздовж; — 9) посилки в паках замкнених на колодки, підлягаючі оплаті акцизовій або пропінацийній.

ТАРИФА

З двірця або до двірця ц. к. зелізниць державних у Львові	До або зі склепу а взглядно помешканя	За посилки поспішні включно з доставою на поверхи і до пивниць — від посилки: до 25 кг.	За посилки поспішні включно з доставою на поверхи і до пивниць — від посилки: понад 25 за кождих 100 кг.	За посилки товарові звичайні: за 100 кг.	За посилки товарові звичайні: Найменша належитість за 1 посилку
		Сотики			
		50	60	40	40
За довіз товарів, означених в тарифі часть I. яко просторі, як також за довіз фортепянів і зелізних кас ваги до 750 кг., побирає ся $1^1/_2$-кратну належитість.					

Повисші належитости числить ся за доставлене посилок адресатам до помешкань партерових, маґазинів, і т. д. взглядно до уряду цлового, або з таких помешкань, маґазинів, і т. д. до двірця. На жадане сторони, можуть бути так доставлені, як і маючі ся відставити товари, винесені а взглядно знесені до пивниць або на висші поверхи і навідворот за оплатою 10 сотиків за кождих зачатих 100 кл. найменше однак 20 сотиків за одну посилку без взгляду на число штук посилки. Наколи підприємство довозове, на жадане сторони ви-

ставить (або виповнить) документи цлові або акцизові, статистичні карти мельдункові, листи перевозові і дуплікати, тоді може оно жадати оплати 10 сотиків від кождої штуки. Підприємство довозове уважає ся в таким случаю за повномочника сторони, проте заряд зелізничий не обчисляє тоді за недостаточне або хибне виставлене таких документів. За бляикети на такі документи може жадати підприємство лиш тої ціни, яку побирають експедициї товарові в дрібній продажи. Крім повисших належитостий, як також коштів виданих на потрібні, не з провини підприємства повсталі направки або за оплачену акцизу, не може підприємство жадати ніяких дальших оплат. Функционарі підприємства суть обовязані мати завсігди при собі один примірник сего оповіщеня, щоби го на жадане показати. Всякі жалоби на підприємство належить вносити до ц. к. Дирекциї зелізниць державних у Львові. Заведене сего підприємства має на ціли улекшене довозу товарів до помешкань, а зглядно складів по низких цінах і без наражуваня ся на полученя з такою чинностию страту часу. Тим самим будуть знижені дотепершні ціни за доставу посилок оплачуваних марками як і посилок екпресових.

— Заохота для подорожуючої публики. Заряд зелізничий продає щорічно велике число ріжних предметів, полишених через подорожних у вагонах, а найдених через службу зелізничу. Обставина ся єсть найлучшим доказом, що подорожні будь-то з рівнодушности, будь-то з непевности де дотичний предмет полишили згл. загубили, не упоминають ся о свою власність, внаслідок чого предмети ті, котрі представляють нераз досить значну вартість для властителя, продає ся по певнім часї майже за безцін. Публика може однак легко устеречи свою власність перед такою стратою в той спосіб, що кождий подорожний, вибираючись в дорогу, заосмотрить ручні пакунки, котрі бере з собою до вагону, як малі куферки ручні, пуделка, пледи, верхню одіж, парасолї, палиці і т. п. своєю докладною адресою: (імя, прізвище і місце замешканя). До того суть найвідповіднїйші малі тектурові таблички, котрі можна би привязати шнурочком на час подорожи до дотичного предмету. Предмети заосмотрені в той спосіб адресою а полишені через подорожних у вагонах, о скілько не присвоїть їх собі який несовістний співподорожний, відсилаюби зараз властителям після поданої адреси. З огляду на се, що раз справлені таблички тектурові можуть вистарчити на довший час навіть для осіб часто подорожуючих і публика, користаючи з тої в подорожах морских вже уживаної іновациї, не буде наражена ані на надмірний труд ані на значні видатки, тим більше що такі таблички може собі кождий сам зладити з тектури, — єсть надія, що сей поклик буде охотно принятий через як найширші круги подорожуючої публики. Для вигоди П. Т. публики будуть продавати такі таблички тектурові в більших стациях: реставрациї, трафіки, продавці часописий, портиєри і т. п., що в дотичних стациях буде осібно оповіщено.

ТЕЛЕҐРАМИ.

Відень 18 марта. Під проводом президента кабінету др. Кербера відбула ся в суботу довша міністерияльна конференция, в котрій взяли участь всї члени кабінету.

Букарешт 18 марта. Двайцятьох ґенералів румуньскої армії внесло просьбу о димісию в наслідок наміреных буджетових ощадностий на войско.

Рим 18 марта. Папа приймив вчера на приватній авдиенциї архикняжну Марию Тересу.

Відень 18 марта. В найблизших днях прибуде сюди анґлійский маршалок Вольслей, аби урядово звістити віденьский двір про вступлене на престол короля Едварда VII.

Петербург 18 марта. Петербургский Kraj доносить, що довго опорожнена посада лат. епископа в Плоцку, в Королївстві польскім, остаточно обсаджена. Епископом іменований крилошанин з Саратова о. Шембек.

під „Золотим когутом" і про свою гостину опісля в Еклезіон-Сквері. — То все не може помістити ся менї в голові — сказав він наконець. — Менї вже зовсім в голові покрутило ся і я не годен розумно подумати.

Обоє старі слухали уважно єго оповіданя і через якийсь час, коли він скінчив оповідати настала в комнаті глубока тишина. Єго мати відозвала ся перша. — Я то собі завсігди гадала, — сказала она — що ми зле зробили, що на жадане панів Джірдльстонів навіть перестали переписувати ся з нею.

— Добре то тепер говорити — сказав на то Тома зажурений. — Тогди здавало ся нам, що нема иншої ради.

— Не поможе нічого жалувати, коли чорт взяв корову — запримітив старий доктор, котрий підчас оповіданя свого сина споглядав дуже поважно. — Треба брати ся до діла і довести цілу історию знову до ладу. То річ певна, Томо, що Кеті Герстон така дівчина, котра нїколи не зробила нічого нечестного і не могла зробити. Коли сказала тобі, мій хлопче, що буде на тебе чекати, то можеш бути зовсім спокійний; а коли би ти хоч на хвильку о нїй сумнівав ся, то треба би тобі таки добре себе самого встидати ся.

— То правда, тату! — відозвав ся Тома з урадованим лицем. — От видиш, та й я зовсім так само думаю; але тут так богато загадочного. Чому они виїхали з Льондону і куди поїхали?

— Нема сумніву, що той старий падлюка, Джірдльстон гадав, що тобі не стане терпцю чекати аж до кінця; а тепер він ще й вивіз дівчину на село.

— А коли так, то щож менї діяти?

— Нічо. Він має повне право так робити.

— Та сховати єї в якімсь малім двірку на селі, заєдно разом з тим чоловічиском, з Езрою. Мене аж злість бере, коли собі то лиш погадаю.

— Спусти ся на мене, синоньку — сказав старий доктор. — Тимчасом будемо робити що можна, щоби довідати ся, куди они поїхали. Коли она єсть в нещастю, або потребує приятеля, то напише певно до твоєї матери.

— Та ще тота лишає ся нам надія — відозвав ся Том веселим голосом. — Завтра довідаю ся чогось в конторі.

— Лиш не роби тої дурниці та не заводи сварки з Джірдльстонами. — Остаточно они в праві, коли так роблять, як зробили.

— Перед законом можуть бути й в праві — сказав на то Тома з обуренєм; але той старий зробив з розвагою умову зі мною, лиш на то, щоби єї зірвати.

— Все одно. А ти май розум і будь спокійний.

— Доктор балакав ще якусь хвильку о сїй справі, а єго слова разом зі словами матери додали молодому мужчині нової відваги. А все-таки доктор Дінсдаль, заким всї порозходили ся, був дуже задуманий і поважний.

— То менї не подобає ся — сказав він кілька разів до себе — то менї не подобає ся, що тота бідна людина знаходить ся зовсім в руках тих обох кумпанів. — Дай Боже, Матильдо, щоби з того не наробило ся ніякого лиха! — До тої просьби прилучила ся єго жінка з цілого серця.

(Дальше буде).

Рух поїздів зелїзничих

важний від 1 мая 1900 після середно-европ. год

посп.	особ.	Зі Львова
відходить		
		День
	6·25	До Лавочного, Мункача, Борислава
	6·30	„ Підволочиск, Одеси, Ковови
	6·35	„ Іцкан, Букарешту, Радівців
	6·30	„ Підволочиск в Підзамча
8·30		„ Кракова, Любачева, Орлова, Відня
	8·40	„ „ Відня, Хирова, Стружа
	9·00	„ Сколього, Лавочного від 1/7 до 15/9.
	9·15	„ Янова
	9·25	„ Підволочиск в гол. двірця
	9·35	„ Іцкан, Сопова, Бергомету
	9·53	„ Підволочиск в Підзамча
	10·20	„ Беляця, Рави, Любачева
	11·25	„ Янова від 1/7 до 15/9 в неділї і сьвята
1 55		„ Підволочиск в гол. двірця
2·08		„ „ „ Підзамча
	2·15	„ Брухович від 7/5 до 10/9 в неділї і сьвята
2·45		„ Іцкан, Гусятина, Керешмезе
2·55		„ Кракова, Відня, Хабівки
	3·05	„ Стрия, Сколього лиш від 1/5 до 30/9.
	3·15	„ Янова від 1/5 до 15/9.
	3·20	„ Зимноводи від 13/5 до 16/9.
	3·26	„ Брухович „ „ „ „
	3·30	„ Ярослава
		Ніч
12·50		До Кракова, Відня, Берлина
2·30		„ Іцкан, Констанциї, Букарешту
	4·10	„ Кракова, Хирова, Коросна
	7·48	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	6·10	„ Іцкан. Радовець, Кімполюнґа
	6·30	„ Кракова, Відня, Берна, Варшави а Орлова від 15/6 до 15/9.
	6·13	„ Янова від 1/5 до 15/9 в будні дни
	6·50	„ Лавочного Мункача Хирова
	7.25	„ Сокаля, Рави рускої
	7·10	„ Тернополя в гол. двірця
	7·33	„ „ „ Підзамча
	9·12	„ Янова від 1/5 до 15/9 в неділї і сьвята
	10·40	„ Іцкан, Гусятина, Радовець
	10·50	„ Кракова, Відня, Івонича
	11·00	„ Підволочиск, Бродів в гол. двірця
	11·23	„ „ Грималова в Підзамча

посп.	особ.	До Львова
приходить		
		День
	6·10	З Кракова
	6·20	„ Черновець, Іцкан, Станиславова
	6·46	„ Брухович від 7/5 до 10/9.
	7·10	„ Зимноводи „ „ „ „
	7·45	„ Янова (головний дворець)
	8·05	„ Лавочного „ „
	8·00	„ Тернополя на Підзамче
	7·40	„ „ „ гол. дворець
	8·15	„ Сокаля, Рави рускої
	8·50	„ Кракова, Відня, Орлова
	11·45	„ Ярослава, Любачева
	11·55	„ Іцкан, Черновець, Станиславова
	12·55	„ Янова на гол. дворець
1·35		„ Кракова, Відня
	1·15	„ Сколього, Хирова, а з Лавочного від 1/7 до 15/9.
1·45		„ Іцкан, Станиславова
2·20		„ Підволочиск на Підзамче
2·35		„ „ „ гол. дворець
	5·15	„ „ „ Підзамче
	5·40	„ „ „ гол. дворець
	6·00	„ Сокаля
	5·45	„ Кракова
5 55		„ Чернівців
		Ніч
	12·05	З Сколього, Калуша, Борислава
12·20		„ Черновець, Букарешту
2·31		„ Кракова, Відня, Орлова
	3·12	„ Підволочиск на Підзамче
	3·35	„ „ „ гол. дворець
	6·20	„ Іцкан, Підвисокого, Ковови
	9.23	„ Янова від 1/5 до 31/5 і від 16/9 до 30/9 що дня, а від 1/6 до 15/9 в неділю і сьвята
	7·34	„ Брухович від 7/5 до 30/6 і від 16/8 до 10/9
	8·50	„ Брухович від 1/7 до 15/9 що день
8·40		„ Кракова, Відня, Любачева
	8·28	„ Янова від 1/6 до 15/9.
	9·45	„ Кракова, Відня, Пешту, Сянока
	10·00	„ Іцкан, Ковови, Підвисокого
	10·12	„ Підволочиск, Бродів, Копичинець
	10·30	„ „ на гол. дворець
	10·15	„ Лавочного. Хирова, Пешту

ЗАМІТКА. Пора нічна числить ся від 6-ої години вечером до 5-ої години 59 мінут рано. Бюро інформацийне ц. к. зелїзниць державних при ул. Красицких ч. 5.

За редакцию відповідає: Адам Креховецкий.

З друкарнї В. Лозиньского — під зарядом В. І. Вебера. (Телефона число 569)